

□□□□□ Dobrman HRDINA

Vážení zájemci,

Dinko je stále v útulku. Zdravý, dovádívý, skotačivý..... zkrátka mladý pes, sice „gaučák“, ale dobré vedení bude díky své tělesné konstituci jistě potřebovat. Ozdoba na zahradu to není, ale nejde v žádném případě o zkaženého psa. Milý mazel. Jenže když na Vás skočí čtyřicetkilový pes a chce si hrát, bylo by záhodno mu vysvětlit, že hrát se dá i jiným způsobem, než třeba povalit starou babičku na zem. Totéž platí pro děti – on Vám je docela určitě nesežere:-), ale tříletý prcek by mohl upadnout zrovna nešťastně....zkrátka a dobře – zvažte všechny možnosti. Jak jsem již dříve informovala – na vodítku Dinko táhne jako hrom, ve volnosti ve výběhu je zcela civilizovaný, je kamarád se všemi psy, které jsem mu dala jako společníky. Zvládá povel „sedni“, „lehni“....čili nějaká snaha o cvičení tam jistě v mládí proběhla. Kdo má zkušenost s většími psy, nebude litovat námahy s chozením třeba na cvičišťě, kde mu zkušený kynolog poradí i s chůzí u nohy a dalšími figly, jak odnaučit psa skákat na lidi. Milý projev náklonnosti by se Vám třeba nemusel líbit, chystáte-li se v obleku do divadla, že jo :-)

Další část mého příspěvku k Dinkovi bych si mohla odpustit, ale nedá mi to, také se mne telefonicky ptáte, proč si jej paní do Varů neodvezla (že by měl nějakou chybu??). Ne, ne, nemá. A já jsem zklamaná. Z čeho? Z lidí.... Jací jsou....Takže to vezmu po pořádku – Rodinka z Karlových Varů se mi opravdu tuze líbila. Dala bych jim psa hned, ale byl blokován policií a také byl ještě nedoléčen. Ve středu se na něj přijeli podívat, nelitovali cesty, hezky se o svém předchozím pejskovi vyjadřovali. Byla jsem ráda, že se bude mít dobře. I když samozřejmě domluva nebyla stoprocentní, stále hrála roli další návštěva, procházka....O víkendu měli volat. Nevolali. V pondělí jsem volala já – paní měla slzy na krajíčku, že se nemůže vyrovnat s odchodem domácí mazlíčka. Cítila jsem s ní a měla za to, že city jsou, zvláště pro nás, ženy, občas nevyzpytatelné. Domluvily jsme se, že se ve čtvrtek ozve, abych jí potvrdila, zda je pes uvolněn policií a mohl by odcestovat. Jaké však bylo moje zděšení, když mi v úterý zavolal pán z občanského sdružení Život je pes Rožňava, aby se dotázal, zda si paní Molcarová bere našeho Hrdinu. Já její jméno do té doby NIKDE neuvedla!! Jen Karlovy Vary. Zájemkyně, která chtěla rožňavského Castra, byla však také z Karlových Varů... a jmenovala se stejně....nechápala jsem....ovšem nikomu jsem nechtěla nasazovat psí hlavu. Nedělám fámy, nedělám aféry. Čekala jsem do čtvrtka. Paní Molcarová potvrdila slíbenou sobotní procházku, upřesnily jsme si, v jakém rozmezí může do útulku v sobotu přijet. Od devíti do tří. Oddychla jsem si. V pátek přišla sms-ka: „asi nejsme na takového pejska stále připraveni“....no....ano, to se může stát. Psa jsem nedržela zbytečně, vydat jsem jej stejně mohla, až jsem dostala svolení. Jenže kolik dalších zájemců odpadlo? Hledali jinde? Dnes mi přišel mail z

rožňavského občanského sdružení Život je pes – paní z Karlových Varů odcestovala s Castrem. Závěr? Ten si udělejte sami.....

